

Ügyesen dolgozz!

Pom Pom meséi

Szegény Gombóc Artúr

Pom Pom ült egy ágon. Hogy ki is Pom Pom? Hogy nem ismeritek? Ó, igazán senki sem ismeri, mert hol ilyen, hol olyan! Bámulatosan tudja változtatni az alakját! Bámulatosan tudja változtatni az alakját!

Ha akarja, olyan, mint a szörpamacs vagy paróka, vagy egyujjas, kifordított bundakesztyű vagy szobafestő pemzli, vagy papucs orrán pamutbojt. Most leginkább egy szörsapkához hasonlít, ahogy ül az ágon. Föl-le, föl-le jár,

mivel egy kis szellő hintáztatja az ágat. Egyszer fönt, egyszer lent.

Picur kíváncsian figyelte.

– Most olyan nehéz vagyok, mint szegény Gombóc Artúr!

– mondta Pom Pom fülmagasságban, mivel a szellő elfutott, s az ág abbahagyta a hintázást. – Elmeséljem?

– Igen – mondta Picur.

– Majd szép lassan megyek. Az iskola megvár.

Pom Pom Picur fejére ült, mint egy sapka, és mesélt. És senki, de senki se vette észre, hogy Pom Pom nem sapka, és senki, de senki se értette, hogy miért nevetgél Picur, ahogy lassan, nagyon lassan ballagott az iskolába.

– Hol is kezdjem a mesét Gombóc Artúrról, a dagadt madárról? Gombóc Artúr a világon mindennél jobban szerette a csokoládét. Ha megkérdezték tőle, hogy milyen csokoládét szeret a legjobban, habozás nélkül fújta, mint aki éjjel-nappal ezen tör a fejét.

A kerek csokoládét, a szögletes csokoládét, a hosszú csokoládét, a lapos csokoládét és minden olyan csokoládét, amit csak készítenek a világon.

És mi volt a legnagyobb bánata Gombóc Artúrnak?

Hogy minden hiába, mert csak hízik, csak kövéredik, csak dagad, pedig keményen és összepréselt csőrrel fogyókúrázik!

Mikor nem a csokoládéra gondol, akkor a fogyókúrára gondol. Hogy mi mindenről mondott már le! Lemondott a vízről, a tejről, a teáról, a főzelékről, a kenyérről, a sóról, az almáról, a körtéről, a narancsról, a citromról, a kóláról, lassan már mindenről lemondott, kivéve a csokoládét. És mégis csak hízik, csak dagad, már olyan dagadt, hogy elpattan alatta az ág, ha rárepül, megrogyan alatta a kémény, ha ráül, elgömbül alatta a tv-antenna.

Egy reggel látja ám Gombóc Artúr, hogy az égen köröznék a madarak, meg a villanydróton gyülekeznek, meg a háztetőn sorakoznak, aztán: huss! – elrepülnek Afrikába.

Az egyik madár visszakanyarodott, s lekiáltott a báméskodó Gombóc Artúrnak:

– Te nem jössz?

Gombóc Artúr gyorsan megnézte a naptárt, s a homlokára csapott. „Hát persze! Ősz van! Teljesen kiment a fejemből a nagy fogyókúra miatt!” Felnézett a fákra: a levelek is lehulltak. Vagyis itt az ideje, hogy elinduljon Afrikába!

Még egy pillantást vetett a vándorútra kelt madarak után, hogy megjegyezze az irányt, merre kell menni Afrikába. De előbb még becsomagolt. Egy kisebb bőröndbe egy-két apróságot rakott: poharat, törölközőt, zsebkendőt. Egy nagyobb bőröndbe meg csokoládét, mert hosszú az út, s bár a hosszú úton is szigorúan fogyókúrázni akar, de azért valamit enni is kell. S mivel már repülni régen nem tudott, a szigorú fogyókúra ellenére sem, fogta a két bőröndöt, s elindult gyalog Afrikába. Alig ment pár lépést, megállt, letette a két bőröndöt, megtörülte a homlokát, s felsóhajtott: „Haj! Haj! De messze van Afrika! Sose érek oda gyalog!”

Csukás István

1. Ki mondta?

„Elmeséljem?”

- A: Picur
- B: Pom Pom
- C: Gombóc Artúr
- D: az egyik madár
- E: a mesélő

2. Melyik állítás nem igaz?

- A: Pom Pom sokféle alakot tud felvenni.
- B: Picur lassan ment az iskolába.
- C: Gombóc Artúr a csokoládéről is lemondott.
- D: A madarak Afrikába indultak.
- E: Gombóc Artúr gyalog indult útnak.

3. Melyik szó hiányzik a mondatból?

„És mégis csak hízik, csak _____.”

- A: nevet
- B: dagad
- C: szalad
- D: repül
- E: álmodik

...De jó neki...nem
kell
fogyókúráznia...

4. Mit jelent a „gubbaszt” szó?

- A: gyorsan fut
- B: egy helyben üldögél
- C: vidáman ugrál
- D: hangosan kiabál
- E: repül

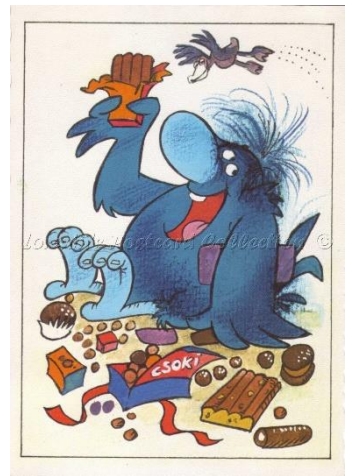
5. Mely állítások igazak Gombóc Artúrra?

- A: Nagyon szereti a csokoládét.
- B: Fogyókúrázik.
- C: Repülve indult Afrikába.
- D: Két bőröndöt vitt magával.
- E: Mindent megeszik.

6. Találd ki, kiről van szó!

- Bámulatosan tudja változtatni az alakját.
- Lehet olyan, mint egy szörpamacs vagy egy sapka.
- Gyakran Picur fején utazik.

- A: Gombóc Artúr
- B: csokoládé
- C: Pom Pom
- D: bőrönd
- E: ág

7. Kakukktojás

Melyik nem szerepel azok között, amikről Gombóc Artúr lemondott?

- A: tej
- B: kenyér
- C: citrom
- D: sajt
- E: narancs

8. Mit tett Gombóc Artúr a bőröndjeibe?

- A: poharat
- B: törölközőt
- C: csokoládét
- D: zsebkendőt
- E: almát

9. Melyik kérdésre nem kapunk választ a szövegből?

- A: Mit szeret enni Gombóc Artúr?
- B: Miért indult Afrikába?
- C: Hány éves Gombóc Artúr?
- D: Mit tett a nagyobbik bőröndbe?
- E: Miért ment gyalog?

10. Miből tudjuk, hogy Gombóc Artúr nagyon kövér?

- A: Elpattan alatta az ág.
- B: Megrogyan alatta a kémény.
- C: Elgörbül alatta a tv-antenna.
- D: Nehezen tud felrepülni.
- E: Már nem is röpköd a levegőben.

11. Melyik mondat foglalja össze legjobban a történetet?

- A: Gombóc Artúr szeretne lefogyni, de a csokoládéről nem tud lemondani.
- B: Pom Pom egész nap az ágon ült.
- C: Picur elkésett az iskolából.
- D: A madarak nem találták meg Afrikát.
- E: Gombóc Artúr már megérkezett Afrikába.

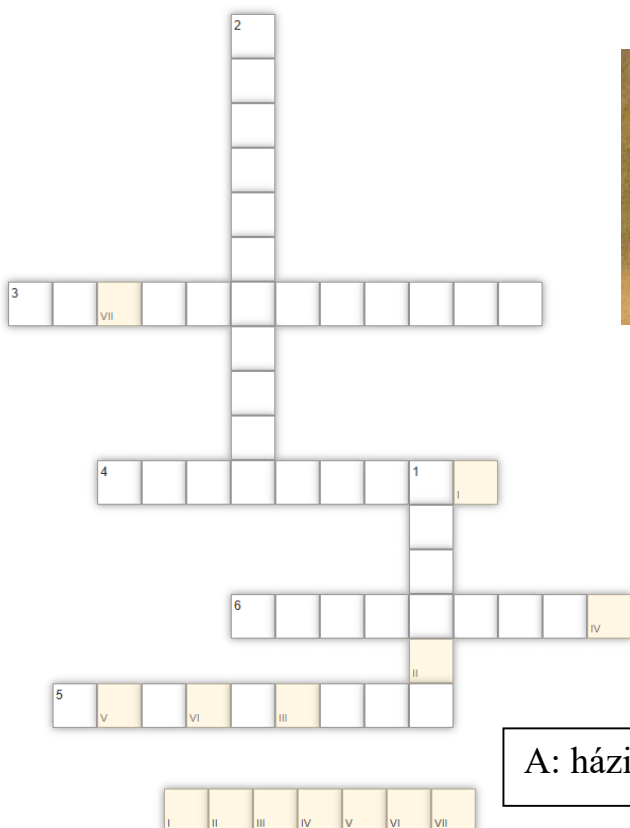
12. Titkos szó...

Fejtsd meg a keresztrejtvényt!

Keresd meg a római számokkal (I–VII) jelölt betűket!

Írd be a betűket alul a római számok sorrendjében!

Mi lesz a titkos szó, válaszd ki a felsoroltakból a meghatározását!

- 1. nagyon kövér valaki
- 2. meglepődik más szóval
- 3. diétázik más szóval
- 4. kedvence Gombóc Artúrnak
- 5. valamit elfelejt, de rájön
- 6. olyan utas egy közlekedési eszközön, akinek nincs jegye

A: háziállat B: ruhadarab C: ital D: nyálánság E: bútor

Ügyesen dolgozz!

Bogáncs részlet

... A kiskutya egyre inkább összebarátkozott Bubival, a tarka pónival, aki kövér volt, jóindulatú és kíváncsi, mint egy pék özvegye a múlt században. Amikor Bubi először meglátta Bogáncsot a kocsai árnyékában hasalni, azonnal odament, és megszagolta.

– Hát te?

Bogáncs mértéktartóan morgott.

– Na, mi az, haragszol?

– Nem haragszom – hunyorgott a kutya -, de mégis csak idegen vagy... megharaphatsz, megrúghatsz...

– Én? – csodálkozott Bubi. – Én?

Bogáncs udvariasan telegrafált a farkával:

– Nem, te igazán nem látszol olyanoknak, de nálunk ez a szokás.

– Rossz szokás, azt mondhatom – billegette fülét a kis póni, – leheveredett Bogáncs mellé az árnyékba. – Tudod, kutya, nagyon szeretem a friss erdei fűvet, de a legjobb mégiscsak jóllakva heverészni.

– Igen – pislogott Bogáncs -, ott is volt egy ilyenforma, mint te, csak nem volt ilyen szép szőre, nagy füle volt, és néha csúnyán ordított. Aztán rúgott is, meg harapott is.

– Szamár volt – csapkodott Bubi a farkával, minden rosszindulat nélkül -, semmi közünk hozzá, bár ők tartják a rokonságot. De talán aludnánk – bólintott a kis ló, és behunyta a szemét.

Bogáncs ettől kezdve érezte, hogy nyugodtan járkalhat a póni hasa alatt, vagy felülhet a hátára, Bubi azzal se törődik. Bubi csak a hasával tett kivételt és a legyekkel. Hasát módfelett szerette, s a bögölyöket módfelett utálta. Egyébként jóindulatú közönnyel nézte a világot. Nem tiltakozott, ha jelenete következett a porondon, amikor Lojzi villanykörtéket lődözött a hátáról, és nem bújt ki a bőréből, amikor levették hátáról a nyerget.

– Elmehetsz, Bubikám – simogatta meg Malvin a kis ló okos fejét, de Bubi nem ment el, mert tudta, hogy Malvinnál némely fehér kockák vannak. Édes kis kockák.

– Szentelen vagy, Bubi. Ha Alajos észreveszi, hogy cukorral tömlek, megint patáliát csap. Tűnj el!

– Malvin búcsúzóul ráütött Bubi kövér fenekére, a kis ló pedig kikocogott meglegedetten, mintha azt mondta volna:

– Szeretnek, na, de én is szeretem őket!

Bogáncs és Bubi barátsága tehát megnyugtatóan rendeződött, de sose lett szerelem, ha el is mélyült. Bubi nem volt hajlamos érzelmi kilengésekre, mint ahogy nem is ficáncolt feleslegesen. Pontos volt, mint egy hivatalnok, de azon túl egy lépést se tett, csak evett és

hevert, szemlélve a világot, amelyben minden csoda csak két napig tart, hát nem nagyon érdemes lelkesedni érte.

Bogáncs azonban fiatal volt. Fejlődő szervezete, pihent izmai, túllobogó szíve megkívánta a játékot, a rohanást, amiben bőségesen lett volna része, ha a birkák mellett marad, tehát megpróbálta Bubit valami játékra csábítani; Bubi azonban rendíthetetlen volt, bár jóindulattal, sőt szeretettel nézte a kiskutya okatlan ugrándozását. Néha Bogáncs műharagot színlelt, és morogva rohant a póni körül, amire Csámpás úgy forgott volna utána, mint az óramutató, de Bubi meg se moccant, csak csendesen röhögött.

– Nem tudom, hogy ez a rohanás mire jó, de ha neked jólesik...

– Megharaplak, megharaplak – csaholt a kiskutya, és csengő hangjában a fiatalság öröme repkedett -, a lábadat harapom meg!

– Jó, jó, de aztán lefekszünk, ugye?

Bogáncs most már igazán kezdett dühbe gurulni.

– De igazán megharapom! – És hörögve, de végtelen finoman harapdálni kezdte Bubi lábát. A lovacska fészkelődni kezdett, és Bogáncs várta, hogy játékosan kirúg, de Bubi csak a farkával válaszolt:

– Ott, ott... úgyis viszketett...

Bogáncs ezek után nem tehetett mást, mint hogy lefeküdt, s a póni azonnal melléje ereszkedett...

Fekete István

1. Kihez vagy mihez hasonlítja a szerző Bubi, a tarka póni kíváncsiságát?

- A: egy mai rohanó cirkuszi igazgatóhoz
- B: egy múlt századi pék kíváncsi özvegyéhez
- C: egy pontos és szigorú hivatalnokhoz
- D: Malvinhoz, amikor a fehér kockákat rejtegeti
- E: egy dühös számárhoz, aki csúnyán ordít

2. Mit fejez ki a szövegben az a kifejezés, hogy Bogáncs „udvariassen telegrafált a farkával”?

- A: Titkos táviratot próbált küldeni a cirkuszosoknak.
- B: A farka csóválásával udvarias, békés jelzést adott a póninak.
- C: Erőteljesen csapkodott, hogy elriassa a bögölyöket a hasáról.
- D: Idegesen mutatta, hogy azonnal meg fogja harapni a póni lábát.
- E: Előre jelezte, hogy mindjárt elalszik a kocsai árnyékában.

3. Melyik állítás NEM igaz Bubira a szöveg alapján?

- A: Nyugodtan szemléli a világot.
- B: Szereti a heverészést.
- C: Gyakran agresszíven támad.
- D: Közömbösen viselkedik.
- E: Nem dramatizál.

4. Miért mondta Bubi, hogy a szamárhoz „semmi közük”?

- A: ...mert nem ugyanaz a színük
- B: ...mert a szamár nem tud futni
- C: ...mert a szamár rosszindulatú volt, ő pedig nem ilyen
- D: ...mert a szamár nem szereti az erdei fűvet
- E: ...mert még soha nem látott szamarat

5. Miket jelent(het) a „mértéktartóan morgott” szószerkezet?

- A: játékos mozgás
- B: visszafogott hangadás
- C: enyhe figyelmeztetés
- D: támadó fenyegetés
- E: nem agresszív jelzés

6. Hány értelmes magyar szót tudsz kiolvasni a következő szóból, ha balról jobbra haladsz, és a betűk sorrendjén nem változtatsz? A kiindulási szót is számold bele!

M É R T É K T A R T Ó

- A: 15-nél többet
- B: 8-nál kevesebbet
- C: 14-nél többet
- D: 16-nál többet
- E: 14-nél kevesebbet

7. Ki mondta?

*„– Nem, te igazán nem látszol olyannak, de nálunk ez a szokás.
– Rossz szokás, azt mondhatom”*

- A: Bubi
- B: Bogáncs
- C: Malvin
- D: Lojzi
- E: Alajos

8. Mit jelent a „leheveredett” szó?

- A: leült
- B: lefeküdt
- C: pihenőhelyzetet vett fel
- D: ledőlt
- E: aludni készült

9. Keresd ki a szövegből a megadott szavakból felépülő mondatot és állítsd helyes sorrendbe a szavakat!

- 1. világot
- 2. a
- 3. nézte
- 4. egyébként
- 5. közönnyel
- 6. jóindulatú

- A: 1-2-3-4-5-6
- B: 6-5-4-3-2-1
- C: 4-6-5-1-2-3
- D: 4-6-5-3-2-1
- E: 6-1-5-3-4-3

10. Mit jelent a szövegkörnyezet alapján a „patáliát csap” kifejezés?

- A: Titokban édességet vásárol a vásárban.
- B: Hangos, zajos veszekedést vagy jelenetet rendez.
- C: Új cirkuszi mutatványt mutat be a közönségnek.
- D: Kedvesen és türelmesen megsimogat egy állatot.
- E: Csendben, észrevétlenül elvonul aludni az árnyékba.

11. Melyik szó hiányzik a mondatból?

Írd be azt a **szót**, amely jelentésében legjobban illik a mondatba! A helyes megoldás a szövegben szereplő szó **szinonimája**.

„Bogáncs és Bubi _____ tehát megnyugtatóan rendeződött, de sosem lett szerelem, ha el is mélyült.”

- A: összetartása
- B: ismeretsége
- C: viszonya
- D: kapcsolata
- E: kötődése

12. Találd ki a szót!

A történet során ez alakul ki Bogáncs és Bubi között. E nélkül nem lehetne közöttük valódi barátság. Melyik anagramma rejti a helyes szót?

- A: GRAHA
- B: TÁSARÁBG
- C: ELEFÉML
- D: ELEMSZER
- E: MALIZOB

Ügyesen dolgozz!

Tüskevár részlet

Matula derűsen törülgette verejtékes homlokát.
– Hanem a nyél igazán megérte az árát – mondta –, néha már attól félttem: eltörik. Nagy erő van az ilyen halban, amíg vízben van. Adja ide az evezőt. A csónakot most már itt hagyjuk a kunyhó előtt a vízen, a harcsát meg kikötöm, aztán délután beviszem az irodára.

S amikor megálltak, Gyula aggódva nézte, hogy a harcsa kopoltyúján és száján átfűzött vastag zsinórt Matula megbogozza, hozzáköti a ladik vaskarikájához, aztán a nagy halat csendesen

visszaereszti a vízbe.

– Így! Ezzel meg is lennénk. Láttam tegnap, hogy raktam tüzet?

– Láttam, Matula bácsi.

– Akkor menjen, szedjen fát, ott a balta, és rakja meg a tüzet. Én kinn maradok, fogok még pár keszeget, mert ami hal van, nem elég. A harcsa meg sok lenne nekünk.

Gyula vidáman ugrott ki a partra, és – igen! – örült, hogy nem neki kell horgászni. Elég volt mára, mert a mainál többet már nem adhat a Zala. Vágyott valami másra, vágyott látni a kunyhót, Csikaszt, tüzet rakni, egyedül lenni és újra átélni a csodálatos eseményeket.

– A gyufa a polcon van, és náddal gyújtsen alá. Van a kunyhó mögött.

– Sietek, Matula bácsi.

– Nem kell sietni. Sokat ne tegyen rá, mert akkor újra fáért kell mennie, csak éppen hogy égjen. Mit tudom én, mennyi idő alatt fogom meg a pár halat. A baltával vigyázzon, nagyon éles.

Gyula most már úgy ment a rejtett gyalogúton, mintha otthon a szobájában ment volna. A rekettyeágak ismerősként simogatták meg összekaszabolt térdét, a lesben ülő szitakötők alig rebbentek fel, és Csikasz várta a kunyhó előtt vég nélküli farkcsóválással.

– Harcsát fogtunk, Csikasz...

Aztán kézbe vette a baltát, és a tegnapi irányba ment száraz fáért.

“Kígyó! – jutott eszébe, és megborzongott, de harag csapott fel benne. – Kígyó? Hát itt a balta, úgy levágom a fejét...” – de a kígyók máshol tartózkodtak, és nem is szerették volna, ha Ladó Gyula Lajos levágja a fejüket. Tutajosunk tehát megszerezte a tüzelőt, és tüzet rakott, ahogy Matulától látta. A fiú önkéntelenül is megfigyelte az öreget, és most öröme tellett a tűzrakásban. Alul a nádcsóva, rá vékony ágak, aztán – mint a háztető – vastagabbak. Alá a gyufa, aztán félreállt, és úgy nézte a kibuggyanó fehér füstöt, mint a szépség lenge csodáját, az ebéd ígétét. Ősi meglelégedettség pihent el a szívében, aztán arra gondolt: mi lenne, ha nem lenne tűz, hiszen tűz nélkül szinte semmije sem maradna az embernek. Gyula

kezdte megérteni a tűzimádókat.

A füst később elszürkült, de a kiugró lángocskák alig látszottak az erős napsütésben.

Mi a füst – nézte Gyula a tüzet –, és mi a láng? És – végeredményben – mi a tűz?

Gyula természetesen tanulta, mi az égés, mi a hő, az égni képes gázok szerepe, de ez itt most más volt és titokzatosan szép.

Füst lesz belőle és hamu – gondolta – és meleg, égő és elreppenő gázok és gőzök, de külön megmarad minden, és ha össze lehetne rakni, megint fa lenne... De nem lehet összerakni soha többé. Más lesz belőle, része valaminek, ami él. A meleg felreppen a felhők alá, a füst szétfoszlik, mint gáz és korom, a hamut a földre viszi az eső, és az anyagból újra növények lesznek, melyeket esetleg megesznek az állatok, vagy elkorhadnak, ami megint csak égés, és kezdődik minden előről. Kezdődik? – tűnődött a fiú –, hol kezdődik?

– Huncut a Ladó! – fuvolázta egy aranymálinkó az égerfán, de Gyula már ezért sem haragudott. Felnézett az aransárga madárra, és arra gondolt, hogy a ragyogó tollak, a szárnyalás és fészek is elégnék az élet láthatatlan lángjában. Hova lesz a mozgás? Mi lesz a fuvolázó hangok energiájából? Tutajos rakta a tüzet.

“Etetem...” – gondolta, és tűnődő gondolatai egyszerre szétrebbentek, mert gyomra kordulása azt mondta, ideje volna már inkább őt etetni.

Gyula olyan éhes lett, hogy vágyakozva nézett a gyalogút bejárásához, ahol Matulának jönni kellene, de odaállt melléje Csikas is, és a kis kutya is odanézett, mintha azt mondja volna:

– Én is förtelmes éhes vagyok.

Matulára azonban még jócskán kellett várni, amíg a halakkal megérkezett.

– Nemigen akartak kötélnek állni, ötöt fogtam. Hozza ki a deszkát. Most aztán nekilátunk!

Elő a bicskát! Ezt is meg kell tanulnia, de ne nyomja meg a halat, mert elfakad az epéje, aztán keserű lesz a húsa is.

Tutajos Matula kezét nézte és – utánozta.

– Hozza ki a serpenyőt, máma sütjük a halat, ezért irdalom be. Látja, hogyan?

– Látom!

Matula sűrűn bevagdosta kétoldalt a halak húsát.

– Most aztán nem marad más tüske benne, csak a gerince.

És Gyula ezek után már nem gondolkodott, hogy mi a hő, és mi a füst; mi az égés, és mi a gáz, sőt azon sem, hogy mi a szag, ami ebben az állapotban kizárólag illatnak volt nevezhető, mert a sült hal olyan gáznemű anyagokat felhozott, hogy Tutajosunk gyomra szemérmetlenül korgott.

– Éhes? – kérdezte Matula a korgásra utalva. – Mindjárt kész.

Ezután már alig beszéltek. Matula utolsó szava az volt:

– Én kézzel szoktam enni... – és Gyula is kézbe fogta a halat a tányér felett. Aztán ettek és ettek és ettek. A beirdalt hús úgy vált le a gerincről, mint az érett barack a magtól, és a kézben csak a fej maradt meg a gerinc.

– Ide vele! – döfködte Csikas orrával Gyula oldalát –, egy kis húst is lehet rajta hagyni.

Negyedóra múlva a halakból nem volt egy szálla sem.

– Ízlett?

– Matula bácsi, ilyen jót még nem ettem.

– Elhiszem. Ahogy nekimentünk, még a harcsából se sok maradt volna. De az ilyen sült halból ehet, amennyi csak belefér. Ebből lehet sokat enni, ettől nem lett rosszul még senki. Most pedig világraszóló alvás következik. Lehet, mire felébred, én már nem leszek itt, de alkonyatra megjövök. A vízre ne menjen, mert evezni nem tud. Ha elmegy valamerre, úgy

nézzen körül, hogy vissza is találjon, de messze ne menjen. Estefelé horgászhat is, de a halakat hagyja a vízben holnapra. Én még elszívok egy pipadohányt.

Fekete István

1. Mely helyszíneken játszódik az idézett rész?

- A: az erdőben
- B: a Zala folyó mellett
- C: a városban
- D: a kunyhónál
- E: az iskolában

2. Ki mondta?

„A baltával vigyázzon, nagyon éles.”

- A: Gyula
- B: Csikasz
- C: Matula
- D: az aranymálinkó
- E: a narrátor

3. Mely állítások igazak az olvasottak alapján?

- A: Matula visszaeresztette a harcsát a vízbe.
- B: Gyula örült, hogy nem kell tovább horgásznia.
- C: Gyula fát gyűjtött, és tüzet rakott.
- D: Csikasz a kunyhó előtt várta Gyulát.
- E: Matula még keszegeket fogott.

4. Melyik szó hiányzik?

„A gyufa a polcon van, és _____ gyújtson alá.”

- A: fával
- B: papírral
- C: náddal
- D: mohával
- E: avarral

5. Az olvasott résznek melyik a helyes vázlata?

A:	I. A halak elkészítése
	II. Vadászat
	III. A falu lakóinak bemutatása
	IV. A nádaratás kezdete
	V. Matula búcsúja és tanácsai Gyulának

B:	I. A nagy harcsa kifogása és kikötése
	II. Fagyűjtés, tűzrakás
	III. Gondolatok a tűzről a természet körforgásáról
	IV. A hal megsütése és a közös étkezés
	V. Matula búcsúja és tanácsai Gyulának

C:	I. Gyula hazautazása
	II. Fagyűjtés, tűzrakás
	III. Csikasz eltévedése
	IV. A nádaratás kezdete
	V. Matula búcsúja és tanácsai Gyulának

D:	I. A halak elkészítése
	II. Csónakjavítás
	III. A falu lakóinak bemutatása
	IV. A nádaratás kezdete
	V. A nagy harcsa kifogása és kikötése

E:	I. A nagy harcsa kifogása, kikötése
	II. A vihar érkezése
	III. Hálófonás
	IV. A nádaratás kezdete
	V. Matula búcsúja és tanácsai Gyulának

6. Melyik szereplőhöz melyik tulajdonság illik?

1. Gyula	A) hűséges kutya
2. Matula	B) városi fiú
3. Csikasz	C) tapasztalt halász
4. Harcsa	D) nagy erejű hal

- A: 1–B, 2–C, 3–A, 4–D
B: 1–C, 2–B, 3–D, 4–A
C: 1–A, 2–C, 3–B, 4–D
D: 1–D, 2–A, 3–B, 4–C
E: 1–B, 2–D, 3–A, 4–C

7. Mit jelent „a világraszóló alvás következik”?

- A: mindenki erről fog beszélni
B: nagyon mély és hosszú alvás következik
C: nem tudnak majd aludni
D: elutaznak aludni
E: csak Matula alszik

8. Kiről van szó?

- Fát gyűjtött.
- Figyelte Matulát.
- A tűzről gondolkodott.

- A: Csikasz
B: Matula
C: Gyula
D: Az aranymálkó
E: A harcsa

9. Milyen értelmes szót lehet kirakni az összes betű egyszeri felhasználásával?

E K R T E Y T E

- A: édesvízi hal, kisebb termetű, karcsú testű hal
B: vízparton, réteken élő bokros, cserjés növény, amelynek ágai sűrűn nőnek
C: egy kisebb, könnyű csónak, amelyet vízen való közlekedésre használnak.
D: egy kicsi, egyszerű épület, amelyet általában természetben, erdőben vagy vízparton használnak pihenésre vagy menedéknek.
E: egy nagy testű édesvízi hal, amely folyókban és tavakban él. Jellegzetessége a bajusza és a nagy szája.

10. Melyik sorrend a helyes?

1. Megebédelték.
2. Matula keszegeket fogott.
3. Megsütötték a halakat.
4. Gyula tüzet rakott.

- A: 1–2–3–4
- B: 2–1–3–4
- C: 3–2–1–4
- D: 2–3–1–4
- E: 4–2–3–1

11. Melyik szó illik mindenhová?

_____szűrő, _____tározó, _____part, _____járás, _____festék

- A: hal
- B: tűz
- C: víz
- D: régi
- E: nádas

12. Mely események bizonyítják, hogy Matula bácsi nemcsak dolgoztatja Gyulát, hanem tanítja is?

- A: Elmagyarázza, hogyan kell tüzet rakni.
- B: Megmutatja a hal tisztításának és sütésének módját.
- C: Figyelmezteti a balta használatára.
- D: Egyedül hagyja Gyulát, hogy gyakoroljon.
- E: Minden munkát ő végez el Gyula helyett.